

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sžr/75/2012
Identifikačné číslo spisu:	3011200650
Dátum vydania rozhodnutia:	12.06.2012
Meno a priezvisko:	JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:3011200650.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. a z členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Poľnohospodárske družstvo Poriadie, M. R. Štefánika č. 517/23, Myjava, právne zastúpeného JUDr. Danou Leštákovou, PhD., advokátkou v Bratislave, Bebravská č. 3, proti žalovanému: Obvodný pozemkový úrad v Novom Meste nad Váhom, Hviezdoslavova č. 36, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. H/2011/7-6 zo dňa 5.8.2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 13S/85/2011-32 zo dňa 8.2.2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/85/2011-32 zo dňa 8.2.2012 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. j. H/2011/7-6 zo dňa 5.8.2011, ktorým žalovaný schválil podľa § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách (ďalej len „zákon“) vykonanie projektu pozemkových úprav (ďalej len „PPÚ“) v k. ú. V., schváleného rozhodnutím žalovaného č. j. H/2010/7-385 zo dňa 29.6.2010 a zároveň vyslovil, že v zmysle § 14 ods. 8 zákona zanikajú dňom 30.9.2011 nájomné vzťahy k pôvodným nehnuteľnostiam. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď pri schvaľovaní vykonania PPÚ postupoval v zmysle zákona, správne aplikoval jeho ustanovenia, zabezpečil si potrebné podklady, ktoré vyhodnotil a vyvodil správny právny záver, na ktorý krajský súd v podrobnostiach poukázal.

Podľa krajského súdu nebolo sporné, že žalobca mal v nájme pozemky zahrnuté v PPÚ; spornou bola

najmä skutočnosť, či žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď rozhodol o zániku nájomných vzťahov k pôvodným nehnuteľnostiam ku 30.9.2011, pričom nebral do úvahy existujúce užívacie práva žalobcu.

Krajský súd skonštatoval, že zákon č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov a o zmene niektorých zákonov nie je lex specialis vo vzťahu k zákonu č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách, ale ide o dva rôzne predpisy, upravujúce svoj špecifický okruh právnych vzťahov. Preto žalovaný podľa krajského súdu správne pri schvaľovaní vykonania PPÚ použil ustanovenia zákona č. 330/1991 Zb. a tieto správne vyložil a aplikoval na konkrétny prípad. V súlade so zákonom (§ 14 ods. 8 zákona) žalovaný rozhodol o zániku nájomných vzťahov ku 30.9.2011, čiže po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania PPÚ.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie žiadajúc napadnutý rozsudok zmeniť a rozhodnutie žalovaného zrušiť. Vyslovil názor, že prvostupňový súd nevyhodnotil správne skutkový stav, nakoľko žalovaný dohodol postup prechodu na hospodárenie v novom usporiadaní len so zástupcami vlastníkov pozemkov, nie však s nájomcami. Poukázal na značné škody, ktoré mu v dôsledku rozhodnutia žalovaného vznikli v súvislosti s nesplnením povinností z projektov EÚ. Tvrdil, že platná právna úprava nedovoľuje správnomu orgánu ukončiť súkromnoprávny nájomný vzťah počas jeho trvania bez prerokovania s poľnohospodárskym podnikom a poukázal na to, že pre vzťah zákona č. 504/2003 Z.z. k OZ platí zásada lex specialis derogat legis generalis. Podľa žalobcu mal žalovaný zvoliť postup a termín schválenia PPÚ a zániku nájomných vzťahov tak, aby zohľadnil práva žalobcu a eliminoval negatívne dopady v poľnohospodárskom podniku.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že preskúmané rozhodnutie bolo doručované vyhláškou a právoplatnosť nadobudlo 23.8.2011, pričom bolo zaslané na vedomie aj žalobcovi. Poukazoval predovšetkým na ustanovenie § 14 ods. 8 zákona č. 330/1991 Zb., v zmysle ktorého podľa rozhodnutia o schválení vykonania PPÚ zanikajú zo zákona všetky nájomné vzťahy k pôvodným nehnuteľnostiam. Argumentoval tiež, že postup prechodu na hospodárenie v novom usporiadaní bol v zmysle § 14 ods. 1 dohodnutý dňa 22.6.2010 s predstavenstvom združenia účastníkov PÚ. Návrh tohto postupu bol prerokovaný - hoci to zákon neukladá - aj s užívateľom pozemkov - žalobcom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 12. júna 2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že žalovaný svojim rozhodnutím zo dňa 5.8.2011, č. j. H/2011/7-6 v zmysle § 14 ods. 4 zákona č. 330/1991 Zb. schválil (o. i.) vykonanie PPÚ v k. ú V., obec V., schváleného rozhodnutím č. j. H/2010/7-385 zo dňa 29.6.2010, vypracovaného v zmysle § 2 ods. 1 písm. a/ zákona za účelom usporiadania vlastníckych a užívacích pomerov a odstránenie prekážok ich výkonu vyvolaných historickým vývojom pred účinnosťou zákona. V bode VI. výrokovej časti žalovaný vyslovil, že v zmysle § 14 ods. 8 zákona č. 330/1991 Zb. dňom 30.9.2011 zanikajú nájomné vzťahy k pôvodným nehnuteľnostiam.

Podľa § 1 zákona obsahom pozemkových úprav je racionálne priestorové usporiadanie pozemkového vlastníctva v určitom území a ostatného nehnuteľného poľnohospodárskeho a lesného majetku s ním spojeného vykonávané vo verejnom záujme v súlade s požiadavkami a podmienkami ochrany životného

prostredia a tvorby územného systému ekologickej stability, funkciami poľnohospodárskej krajiny a prevádzkovo-ekonomickými hľadiskami moderného poľnohospodárstva a lesného hospodárstva a podpory rozvoja vidieka (ods. 1).

Pozemkové úpravy zahŕňajú

- a) zistenie a nové usporiadanie vlastníckych a užívacích pomerov ako aj súvisiacich iných vecných práv v obvode pozemkových úprav a nové rozdelenie pozemkov (scelenie, oddelenie alebo iné úpravy pozemkov),
- b) technické, biologické, ekologické, ekonomické a právne opatrenia súvisiace s novým usporiadaním právnych pomerov (ods. 2).

Podľa § 14 zákona po schválení projektu pozemkových úprav obvodný pozemkový úrad nariadi jeho vykonanie. K nariadeniu pripojí a spolu s ním zverejní so združením účastníkov dohodnutý postup prechodu na hospodárenie v novom usporiadaní (ods. 1).

Dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav alebo neskorším dňom určeným v rozhodnutí nadobudne sa vlastníctvo k novým pozemkom (§ 11 ods. 2) alebo právo na vyrovnanie v peniazoch podľa rozdeľovacieho plánu vo forme umiestňovacieho a vytyčovacieho plánu. Rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav a rozdeľovací plán vo forme geometrického plánu alebo vo forme obnovy katastrálneho operátu novým mapovaním sú listinami, na ktorých základe sa vykonajú zmeny v katastri nehnuteľností. Rozhodnutie o schválení vykonania projektu pozemkových úprav oznámi verejnou vyhláškou obvodný pozemkový úrad. Proti rozhodnutiu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav sa nemožno odvolať (ods. 4).

Projekt pozemkových úprav je záväzný pre

- a) všetkých účastníkov pozemkových úprav,
- b) rozhraničenie pozemkov medzi lesným pôdnym fondom a poľnohospodárskou pôdou,
- c) zmeny druhu pozemku (ods. 5).

Dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav alebo neskorším dňom uvedeným v rozhodnutí zanikajú nájomné vzťahy k pôvodným nehnuteľnostiam (ods. 8).

Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu o zamietnutí žaloby o preskúmanie zákonnosti vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd sa zaoberal všetkými námietkami žalobcu a pokiaľ dospel k záveru, že preskúmané správne rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom a dôvody žaloby neboli relevantné, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorý rozhodnutie žalovaného potvrdil, keď vzhľadom na spoľahlivo zistený skutkový stav veci v správnom konaní považoval postup žalovaného ako aj jeho rozhodnutie za vydané v súlade so zákonom, považovať za správne. V postupe krajského súdu nezistil odvolací súd žiadne pochybenie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia krajského súdu a dôvody v ňom uvedené si osvojuje ako svoje vlastné s poukazom na § 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 219 ods. 2 OSP. Odvolací súd konštatuje, že dôvody odvolania žalobcu sa neodlišovali od dôvodov podanej žaloby, s ktorými sa súd prvého stupňa v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery sú vecne správne.

Odvolací súd v súvislosti s námietkou žalobcu, že postup prechodu na hospodárenie v novom usporiadaní bol prerokovaný len so zástupcami vlastníkov, nie s nájomcom, odkazuje na vyjadrenia

žalovaného zo dňa 27.10.2011 (č. l. 23) a zo dňa 3.3.2012 (č. l. 36), že návrh postupu bol prerokovaný aj s užívateľom pozemkov - žalobcom. Pozvánka na prerokovanie (zo dňa 9.6.2010) spolu s doručenkou, z ktorej je zrejmé, že pozvánku žalobca prevzal dňa 11.6.2010, je súčasťou administratívneho spisu žalovaného.

Ani ďalšiu námietku žalobcu o vzťahu zákona č. 504/2003 a Občianskeho zákonníka odvolací súd nepovažoval za dôvodnú a relevantnú. Pozemkové úpravy a s tým spojený prechod na hospodárenie v novom usporiadaní sa riadia osobitným právnym predpisom, ktorým je zákon č. 330/1991 Zb. Ten v ustanovení § 14 ods. 8 výslovne ustanovil zánik nájomných vzťahov, pričom z neho nevyčlenil (osobitnou úpravou či odkazom na iný predpis) žiadnu výnimku. Výkladom tohto ustanovenia teda nemožno dôjsť k inému záveru ako k tomu, že zákonodarca mal na mysli zánik všetkých nájomných vzťahov za tam uvedených podmienok, teda aj zánik nájomných zmlúv uzavretých na dobu určitú podľa ustanovení zákona č. 504/2003 Z.z. K zániku pritom dochádza ex lege a to buď v deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania PPÚ alebo neskorším dňom uvedeným v rozhodnutí. V danom prípade žalovaný v preskúmanom rozhodnutí určil za tento deň 30.9.2011 - teda deň neskorší ako deň nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Žalovaný tak postupoval a rozhodol v súlade so zákonom a preto nemožno odvolaniu žalobcu vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal z § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP, keď žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo nebol v tomto konaní úspešný. Žalovanému zákon priznanie náhrady trov konania neumožňuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.